

Kristus nousi kuolleista!

Joona ja Helene Toivasen lähettikirje.
huhtikuu; 2/2019

Hyvä ihme sentään! Onko hyvyys ihme?

Joona. Muistatte varmaan Lean, seurakuntamme diakoniatyöntekijän ja seurakuntaneuvoston johtajan. Lealla on ollut elämässään ja työssään viime aikoina todella vaikeaa ja esirukouksianne. Viron kirkon perhekeskuksen johtoryhmässä on ollut ristiriitoja, minkä tähden Lea päätti erota hallituksesta. Toivomme ja rukoilemme, että perhekeskuksen arvokas työ jatkuu kaikesta huolimatta ja että ristiriitoihin löydetään rakentavia ratkaisuja. Usein kriisit ovat avain kasvuun jos vain ihmisillä on halu löytää yhdessä yhteinen visio.

Tämän lisäksi Lean uskollinen "ratsu", tähän mennessä luotettava ja mukava Saab 95, hajosi keväällä. Moottori oli niin kulunut, ettei autoa kannattanut enää korjata. Lea asuu maaseudulla, joten hänen on ajettava töihin joka päivä ja oma auto on hänelle tarpeellinen kulkuväline. Tämäkin takaisku masensi Leaa ja olen itsekin ollut surullinen hänen puolestaan. Rukous on onneksi kantanut ja tukenut... hyvinkin konkreettisesti.

Sen tähden tapahtuikin ihme. Viime viikolla Jumala vastasi rukouksiin selkeästi. Eräs tutun tuttu kuuli Lean tarpeesta ja lahjoitti hänelle auton. Luit aivan oikein! Lealle vain yksinkertaisesti lahjoitettiin auto. Se on toki käytetty, mutta varsin hyvässä kunnossa oleva vuoden 2009 Ford S-Max Titanium ja lahjoittaja oli ventovieras ihminen.

Tätä kirjoittaessani ja uutisen kuullessani tunnen päällimmäisenä eräänlaista epäuskon tunnetta. Huomaan, että kun tällaisia ihmeitä tapahtuu, on jollain tavalla hyvin vaikea uskoa että tällainen siunaus ja onni on todellista. Tietyllä tasolla uskon, että Jumalalle kaikki on mahdollista ja uskon myös ihmeisiin, mutta ehkä juuri tämänkaltaisissa tilanteissa inhimillinen hyvyys ja rakkaus yllättävät eniten. Uskomme ihmeisiin ennen kaikkea luonnon tasolla, mutta luulen että suuri osa meistä suhtautuu kyynisesti ja pessimistisesti ihmisyyteen eikä tässä yhteydessä tarvitse edes mainita perisyntiä. Ihmiskuntaa kuvailevat tarinat Raamatusta nykypäivän televisio-sarjoihin kertovat koruttomasti ihmiskunnan itsekkyydestä. Kasvaessamme näiden tarinoiden ympäröimänä opimme, että luottamus ja anteeksianto kulkevat käsikädessä: Yhtäkään ihmishuhdetta ei rakenneta ilman luottamusta, mutta paikkaamme sitä tarpeen tullen anteeksiannon avulla. Anteeksianto on elämän työkalu, joka liittyy erottamattomasti rakkauteen.

Kuvassa: Lea Saar ja uusi auto.

Kun Jeesus opetti rakkaudesta, hän kehoitti meitä rakastamaan Jumalaa koko sydämestämme, sielustamme ja voimastamme sekä lähimmäistä niinkuin itseämme. Anteeksianto on tämän rakkauden edellytys. Jumala on rakastanut ja rakastaa ihmistä, joka on yhtä aikaa itsekkyyden heikkouden uhri sekä itsekkyyden toteuttaja. Näin ollen Jumala antaa omalla rakkaudellaan meille kehoituksen rakastaa lähimmäistämme sekä itseämme. Tässä on tärkeää korostaa, että meitä ei kehoiteta koskaan rakastamaan pahuutta tai kärsimystä, taikka hyväksymään pahuutta. Se olisikin loppujen lopuksi mahdotonta, koska kukaan ei voi rakastaa pahuutta pahuuden tähden. Vaikka paavali sanoo, että kaikki ovat syntisiä, hän tarkoittaa sitä, että ihminen etsii hyvää väärästä paikasta, väärällä tavalla tai väärään aikaan.

Senpä tähden uskomme kyllä hyvyyteen, mutta liian usein olemme oppineet epäilemään hyvyyden aitoutta tai todellisuutta tässä maailmassa. Sen tähden uskoessamme Jumalaan, meidän on usein vaikea uskoa Jumalan täydelliseen hyvyyteen sekä Pääsiäisen ylönousemuksen ilosonomaan. Pelkäämme ehkä alitajuisesti, että jokaisessa siunauksessa on piilotettu kirous, sillä tiedämme sisimmässämme, että mainen onni on katoavaista. Jokaista onnen hetkeä varjostaa katoavaisuuden, kuoleman ja menetyksen pelko ja ehkäpä Saarnaajan mantra on meille inhimillinen ja ymmärrettävämpi ilosanoma: ”*Turhuuksien turhuus, kaikki on turhuutta.*” Ei ole väliä sillä oletko rikas tai köyhä, yksinäinen tai sosiaalinen, viisas taikka tyhmä, kuolema on kaikkien kohtalo, viimeinen voitokas vihollinen. Saarnaajan ironinen ilosanoma on se, että kuolema on oikeudenmukainen tuomari joka jakaa saman rangaistuksen kaikille, eikä häntä voi lahjoa.

Me tiedämme kyllä tämän maailman todellisuuden, mutta emme sisimmässämme kuitenkaan voi hyväksyä sitä, että Saarnaajan pessimismi olisi lopullinen totuus. Niinpä kristittyinä toivomme suuntautuu Jumalaan, joka yllättää meidät kääntäen inhimillisen viisauden ylösalaisin. Uuden testamentin sanoma, jonka kulminaatio on ylönousemuksen tapahtumassa onkin ”hulluutta” eli inhimillisen viisauden parodiaa. Jumala ilmoittaa itsensä suuren komedian luojana. Turhuuksien turhuus, todellakin! Kuolemakin on nyt turhuutta. Kuolemakaan ei lunasta enää ketään, koska kuolemalla ei ole enää oikeutta hävittää elämää. Kuolema ei erota ihmistä rakkaudesta eli kuolemakaan ei poista meiltä anteeksiantamisen ja anteeksipyytämisen velvoitusta. Elämän ja hyvyyden voima tulee esille juuri ylönousemuksessa, jolloin biologisen katoavaisen todellisuuden esirippu repeää kahtia ja takaa paljastuu ihmiseksi olemisen todellisuus Jumalan rakkaudessa. Elämä ei olekaan sitä mitä olemme luulleet, vaan ihmisen elämä ilmestyy näkyväksi rakkaudessa Jumalaan. Näin Jumala näyttää itsensä jatkuvasti luojana, joka rakkaudellaan pitää yllä todellisuutta: Ihminen syntyy jatkuvasti ihmiseksi rakkauden suhteessa Jumalaan ja toinen toiseemme.

Viimeinen jumalanpalvelus Maarian seurakunnassa

Kiitos esirukouksista! Maarian seurakunta sai lopulta hyvän ehdokkaan kirkkoherran vaaleihin ja vaalit pidetään 2. kesäkuuta. Andres Tšumakov on ollut aiemmin pappina Türissä ja hänellä on hyvä kokemus johtamisesta. Uskon hänen sopivan hyvin Maarian seurakunnan kirkkoherraksi. Sosiaalimediaa seuraavat tietävätkin, että vietimme 28. huhtikuuta viimeisen jumalanpalveluksen Maarian seurakunnassa. Eteläisen alueen piispa Joel Luhamets ja lääninrovasti Ants Tooming (*kuvassa*) siunasivat samassa jumalanpalveluksessa meidät lähetystyöhön Myanmariin. Sley tekee yhteistyötä Viron Evlut kirkon kanssa niin, että olemme yhtä aikaa Sley ja Viron kirkon virallisia lähetystyöntekijöitä. Tämä yhteistyö on virallistettu Helenen aloitteesta, koska hänen tavoitteensa lähetyskeskuksen työntekijänä on nostaa lähetysintoa ja lähetystietoisuutta Viron kirkossa.

Viron kirkko ei ole tähän mennessä lähettänyt montaa lähetystyöntekijää taloudellisista syistä ja piispa Joel huomautti minulle ennen jumalanpalvelusta, että kirkon liturgisissa käsikirjoissa ei ole edes lähetystyöhön siunaamisen kaavaa. Tämä onkin merkittävä puutos, koska lähetystyö on kirkon perustehtävä.

Koskettavaa oli, että Tarton Maarian kirkkotila oli tupaten täynnä väkeä ja kaikki toivottivat meille hyvää matkaa ja siunausta työhömmme Myanmariin. Myös kaupunginjohtaja Urmas Klaas oli paikalla ja piti sydämellisen puheen. Olemme olleet tyytyväisiä siitä, että meidän lähetystyöhön menostamme on radiohaastattelujen ja kirkollisten

julkaisujen lisäksi kirjoitettu myös Tarton maakuntalehdessä, joten lähetystyö on saanut viime aikoina paljon positiivista julkisuutta kirkossa ja yhteiskunnassa. Toivottavasti Viron kirkko saa tästä rohkaisua lähettää tulevaisuudessa lähetystyöntekijöitä myös omilla varoillaan. Lähetystyö on ihmisille tärkeää täälläkin, mutta sitä ymmärretään vielä liian vähän. Olin itsekkin yllätynyt siitä, että seurakuntamme keräsi lähtöjumalanpalveluksessamme yli 1000 € kolehtia Myanmarin työn tukemiseksi.

Kuvassa vasemmalta: Joel Luhamets, Helene ja Joona, Lea Saar ja Tarton kaupunginjohtaja Urmas Klaas.

”Katson nyt kirkkoja toisella tavalla!”

Helene. Viimeviikkoja on varjostanut lähdön tunne, vaikka varsinaseen Myanmariin muuttoon on vielä monta kuukautta. Olen jo alkanut mielessäni lopettelemaan projekteja, joita olen aloittanut ja etsin ihmisiä, jotka voisivat jatkaa työtäni. Keväällä Tallinnassa järjestettiin suurempi konferenssi nimeltä ”Pienryhmät seurakunnassa”, joka kutsui koolle paljon väkeä ja inspiroi myös meitä järjestäjiä. Konferenssi oli sisällöltään antoisa ja onnistui todella hyvin.

Paljon suunnittelua ja työtä on vaatinut ja vaatii edelleen meidän nimittämistemme Viron Evlut kirkon lähetystyöntekijöiksi. Tässä prosessissa on monien työkavereiden ideointi ja ehdotukset olleet suureksi avuksi kehityksessä. Uskon, että suomalaisten ystävien on ehkä vaikea kuvitella, kuinka lähetystyö on tässä kirkossa jäänyt näin vähälle huomiolle.

Mieleeni on painunut hetki, jolloin tapasin erään papin ja sanoin hänelle, että ”mehän teemme molemmat samaa työtä lähetystyöntekijöinä!” Hän vaikutti yllättyneeltä ja ehkä hiukan torjuvalta sanoen, että hän ei koe lähetyskutsun omakseen. Pohdin vain mielessäni, kuinka seurakunta voi uskoa Jeesuksen lähetyskutsun omakseen, jos heidän paimenensa työskentelee vain pitääkseen pystyssä hitaasti hajoavaa instituutiota?!

Kuvassa: Konferenssi, ”Pienryhmät seurakunnassa”, järjestettiin Piritan luostarissa Tallinnassa.

On kuitenkin aika arvioida tekemääni työtä ja ajatella, missä muodossa aloittamani työ voisi jatkua. Minulle tärkein koulutus vuosien varrella on ollut Luukas 10. Se on syventänyt omaa käsitystäni lähetystyöstä kutsumuksena, joka oikeasti koskettaa jokaista ihmistä. Olen alkanut ymmärtää Jeesuksen seuraamista jokapäiväisenä elämänä. Ihmeellisiä ovat juuri ne hetket, jolloin saamme sanoin todistaa armosta, minkä olemme saaneet vastaanottaa tai ihmeistä, joita elämässämme olemme kokeneet. Ehkäpä toisinaan ihmeiden vähyys elämässämme synnyttää meissä myös surua.

Kuvassa: Viron Evlut kirkon lähetyskeskuksessa pidetään viikottain työpalaveri. Kuvassa vasemmalta: Lähetyskeskuksen sihteeri Kadre Arekainen, lähetysjohtaja Leevi Reinaru, Sirlu Kaera, Helene ja Signe Reinaru.

Pari päivää sitten eräs tuttu, ketä olen tietoisesti ja tiedostamatta tukenut elämässään sanoi keskustellessamme: ”Tiedätkös Helene, katson kirkkoja nyt viime aikoina aivan toisella tavalla. Ennen en huomannutkaan kun kävelin kirkon ohitse. Nyt kun tunnen sinut, aina kun näen kirkon, lävitseni käy sellainen lämmin tunne.” Hänen sanansa yllättivät minut. Olemme puhuneet uskonasioista harvoin ja olen pikemminkin kokenut, että olen hänelle pikemminkin kuuntelijan roolissa. Rakastettuna olemisen kokemus luo meidät ihmistenä ja todistaa meille siitä, että olemme arvokkaita ja tärkeitä. Meidän inhimillinen rakkautemme niitä kohtaan, joita tapaamme elämässämme, on ihmeellinen todistus rakkaudesta, jota olemme itse saaneet kokea. Ehkäpä tämä tuttu astuu vielä joskus kirkon kynnyksen yli ja löytää henkilökohtaisen suhteen Luojansa kanssa. Ehkä hän odottaa vielä jonkin aikaa tapaamistaan rakkauden lähteen kanssa, mutta meidän täytyy luottaa jokaisessa tapaamisessa Pyhään Henkeen ja siihen, että hän vie varmasti aloitetun työn loppuun. Jumala antaa kasvun jokaiselle siemenelle, jonka me kylvämme.

Kuvassa: Kevään rippikouluun osallistui neljä nuorta. Heidät konfirmoitiin Pääsiäispäivän messussa ja lisäksi kastettiin kaksi Jumalan lasta Taivaan Isän perheeseen.

Seurakuntavierailut Suomessa

Tulemme toukokuussa Suomeen ja kiertelemme eri puolilla pitämässä lähetystilaisuuksia. Meitä voi tavata toki myös evankeliumijuhlilla Porissa 28.-30. kesäkuuta. Tulkaa juttelemaan ja tavataan!

4.5. Lähetysseurat Hämeenlinnan Luther talolla kl 17:00.

5.5. Lähetysilta Virtain seurakuntatalossa kl 18:00.

8.5. Lähetysilta Haminassa kl 18:00.

21.5. Lähetysilta Nokialla Kulmakivi kahvilassa kl 17:30.

23.5. Lähetystapahtumat Oulaisissa. Kl 10-12. Aamusella on Hyvän sanoman kahvitupa. Kl 18:00 kaikille avoin ilta Siukkiksessa.

27.5. Lähetysilta Raahessa kl 18:00.

29.5. Lähetysilta Sievissä kl 19:00.

2.6. Jumalanpalveluksessa Pielisensuun kirkossa kl 10:00.

Siunausta toivottaen

Joona ja Helene Toivanen

Sähköposti: joona.toivanen@sley.fi, Seuraa meitä instagramin ja facebookin kautta. Lähetämme viikottain kuvia ja uutisia töistämme ja elämästämme. Instagram: **toivasetmissio**. Facebook: **Toivaset Missio**

Toivomme, että haluat jatkaa lähetystyön tukemista ehkä voisit harkita myös pientä tuen korotusta. Säännöllinen tuki mahdollistaa lähetystyön. ”Jos antajalla on hyvää tahtoa, hänen lahjaansa pidetään arvossa sen mukaan, mitä hänellä on, eikä vaadita sellaista, mitä hänellä ei ole.” (2 Kor 8:12)

Rukous- ja kiitosaiheita:

- Rukoilemme, että Lähetyskeskuksesta löytyisi työntekijöitä, jotka haluaisivat jatkaa Helenen työtä. Erityisesti pyydämme, että löytäisimme uusia opettajia jatkamaan Luukas 10 koulutuksia.
- Kiitämme siitä, että Maarian seurakuntaan on saatu hyvä ehdokas papiksi. Rukoilkaa kirkkoherran vaalien puolesta.
- Kiitämme siitä, että Maarian kirkon entisöinnin ensimmäinen rakennusvaihe on päättynyt ja kirkkorakennus näyttää sisältä todella upealta. Rukoilemme, että rahoitus löytyisi myös hankkeen lopettamiseksi.
- Rukoilemme Myanmariin muuton valmistelujen puolesta. Rukoilkaa, että löydämme sopivan asunnon, kielen opettajan ja että muut käytännön asiat sujuisivat hyvin.

Haluaisitko olla mukana lähetystyössä? Jos haluat tukea **Joona ja Helene Toivasen** työtä, voit laittaa haluamasi summan Sley'n lahjoitustilille IBAN: FI13 8000 1500 7791 95 BIC: DABAFIHH.

- henkilökohtaisella viitenumeroillasi, jolloin kannatus näkyy automaattisesti myös kotiseurakuntasi lähetyskannatuksena. Henkilökohtaisen viitenumeron saat Sleystä Anna Poukalta puh. 09 251 39 220 tai anna.poukka@sley.fi
- tai kirjoittamalla viestikenttään ”**Joona ja Helene Toivasen rengas**” + oma kotiseurakuntasi

Tukesi tekee mahdolliseksi evankeliumin viemisen niiden pariin, jotka eivät vielä tunne Kristusta. Kiitos tuestasi! Jumala lahjasi siunatkoon.

Keräyslupa: 2017-2021: RA/2017/100